

God komt wonen vlak tegen ons bestaan aan. In een huis van barmhartigheid.

Troost, troost toch mijn Stad, - zegt uw God -, spreek Jeruzalem moed in, roep haar toe dat haar straftijd voorbij is, dat haar ongerechtigheid vergeven is, dat zij van Gods hand haar zonden dubbel betaald heeft gekregen. Een stem roept: 'Baan de Heer een weg in de steppe, effen voor onze God een heerbaan in de woestijn, elk dal moet gevuld, elke berg en heuvel geslecht worden, alle oneffenheden moeten vlak, de rotsmassa's een vallei worden. En verschijnen zal de glorie des Heren en alle vlees zal daarvan getuige zijn: de mond des Heren heeft het gezegd!' Beklim de hoogste berg, gij Sion, vreugdebode, verhef krachtig uw stem, Jeruzalem, vreugdegezant: verkondig het luide, ken geen vrees, roep tot de steden van Juda: 'Uw God is op komst! Zie, God de Heer komt met kracht, zijn arm voert de heerschappij; zijn loon komt met Hem mee, zijn beloning gaat voor Hem uit. **Als een herder zal Hij zijn schapen weiden, in zijn armen ze samenbrengen, de lammeren dragen tegen zijn boezem, de schapen met zachte hand geleiden.**' (Tweede Adventszondag – Jes. 40, 1-5, 9-11)

*Het beloofde land en de weg er naar toe is voor iedereen toegankelijk – ook voor mensen die fouten maken. **Gods barmhartigheid is immers altijd groter.** Hij wil niets liever dan dat we gelukkig zijn, dat we allemaal gelukkig zijn. Zijn barmhartigheid nodigt ons uit om zelf barmhartig te zijn. Om als een herder te zijn die met 'zachte hand' mensen samenbrengt. Een herder die bijzonder zorgt draagt voor de kleinen en de zwaksten. Welzijnszorg roept al meer dan 50 jaar op tot deze herderlijke, solidaire zorg. Deze advent vraagt ze aandacht te geven aan de woonsituatie van kwetsbare mensen. Ze hebben onze solidariteit nodig, onze zachte kracht. In woorden, maar meer nog in daden. Zo handelen betekent voor allen dat beloofde land dichterbij brengen, de weg effenen opdat het zou kunnen komen.*

(Liturgiemap Welzijnszorg 'Onbetaalbaar', p. 15)

actualisering

Na zijn aangrijpende getuigenis in 'Karrewiet' over leven in armoede tijdens de coronacrisis, heeft de jonge Dylan heel wat positieve, maar ook negatieve reacties gekregen. Dat vertelde hij in het Eén-programma 'Vandaag' in september 2020. (Zie ook weekbezinning van vorige week.) Intussen gaat het beter met zijn gezin. Hij droomt ervan advocaat of boekhouder te worden. "Of misschien ga ik in de politiek."

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/09/24/dylan/>

Barmhartig

Het is een wat ouderwets woord: barmhartig. Maar de zin ervan is zo rijk, dat het niet uit ons taalgebruik mag verdwijnen. Je kunt het op twee manieren lezen. 'Barmhartig' kan warmhartig zijn. De betekenis is duidelijk. Barmhartige mensen zijn mensen met een warm hart, een hart dat luistert en onderdak verschaft, een hart dat klopt voor de ander. Maar 'barmhartig' laat zich ook uitleggen als: hart hebbend voor wat arm is. Het correspondeert dan met het Latijnse 'misericordia'. Deze betekenis is wel het mooiste. Een betekenis, die de eerste trouwens volledig insluit. Een hart, dat klopt voor een ander, is per definitie een warm hart.

Barmhartig

Veel in deze wereld moet 'arm' worden genoemd. Talloze mensen zijn er beroerd aan toe: materieel, economisch, sociaal. En hoe groot is ook de psychische armoede. Hoe reageer je nu op al die armoede? Je kunt er koud onder blijven. Onaangedaan leef je je eigen leventje. Alsof je geen hart hebt. Innerlijk ben je leeg. Harteloos ben je. Of je wordt geraakt. Zo warm en zo menselijk als je bent, trek je het je aan. Je lijdt eronder. Heb je een hart, dan heb je ook handen. Concreet onderneem je iets om de miserie van die ander te verlichten. Een mens, die hart en handen heeft. Een completer en prachtiger mens is niet denkbaar.

(Hans Bouma)

verdiepende tekst

Wonen is een kunst geworden. Kent God daar ook iets van? Waarschijnlijk wel, als je ziet hoe hij de zwaluw haar nest laat bouwen, hoe hij de bijen en de mieren laat omspringen met ruimte. Dan zal Hij ook wel iets te vertellen hebben over de kunst van het menselijk wonen. Daarvoor zette Hij een meesterlijk scenario op. Hij weeft zijn bestaan naadloos aan het onze en aan die kleine, gewone mensen die niet aan onderdak geraken en aangewezen zijn op een stal van niemendal. Zo laat Hij ons zien waar het op aan komt. De kunst van het wonen zit van binnen. Zit hem niet in de kleurencombinatie of in de laatste nieuwe materialen. De kunst van het wonen zit hem in de ogen en in het hart. Daarmee bouw je een huis, een onderdak voor mekaar. Dat droomhuis van God heeft ook een maatschappelijke dimensie. God heeft de mens niet gemaakt om haveloos en dakloos door het leven te gaan. Geen mens is gemaakt om zonder vaste stek rond te dwalen in de naamloosheid van een stad. En geen kind mag geboren worden in een stal. Dat we van het wonen een cultuur hebben gemaakt is een fantastische vooruitgang, maar dat moet ons juist aanzetten om er alle mensen aan te laten deelnemen.

(Manu Verhulst, Neem en lees, 36-37)

gebed

God, leer ons het onverwachte hoopvol te verwelkomen, en niet alles te willen controleren.

Leer ons ontvankelijk te zijn voor wat op ons afkomt.

Leer ons de dingen te bekijken door een bril in plaats van met oogkleppen.

Leer ons flexibel te zijn, en de diversiteit van de dingen als kans te zien.

Leer ons uit onze comfortzone te komen en uitdagingen als kansen te zien.

Leer ons de vreugde van het onverwachte.

God, leer ons het lied te zingen dat we niet inge oefend hebben.

Leer ons zoals Maria zeggen: 'Mij geschiede naar uw woord.'

(Leeftocht, December 2020)

lied: 'Ik zal in mijn huis niet rusten'

Ik zal in mijn huis niet wonen, ik zal op mijn bed niet slapen, ik zal mijn ogen niet dichtdoen, ik zal niet rusten geen ogenblik voordat ik heb gevonden:

een plek waar hij wonen kan, een plaats om te rusten, voor hem die God is, de enige ware. (2x)

Ik zal in mijn huis niet wonen, ik zal mijn ogen niet dichtdoen, ik zal niet rusten geen ogenblik ik mag versmachten van dorst tot ik gevonden heb:

een plek waar de doden leven, de plaats waar recht wordt gedaan aan de verworpenen der aarde. (2x)

(Huub Oosterhuis – Antoine Oomen)

https://www.liedboekcompendium.nl/lied/999-ik-zal-in-mijn-huis-niet-wonen-9_5_6